

106535 - যবে ব্যক্তরিমযানেৰে দিনেৰে বলোয় সহবাস কৰছে তাৰ কাফ্ফাৰা ও খাদ্য দানেৰে পৰমিাণ

প্ৰশ্ন

যবে ব্যক্তরিমযানেৰে দিনেৰে বলোয় সহবাস কৰছে তাৰ কাফ্ফাৰা কী? এবেং খাদ্য দানেৰে পৰমিাণ কতটুকু?

প্ৰয়ি উত্তৰ

আলহামদু ললিলাহ।

“যদি কোনো ব্যক্তরিমযানেৰে দিনেৰে বলোয় স্ত্ৰী-সহবাস কৰে তাহলে তাদেৰে প্ৰত্যকেৰে উপৰ কাফ্ফাৰা আদায় কৰা ওয়জবি। কাফ্ফাৰা হল: একজন মুমনি দাস মুক্ত কৰা। যদি তাৰা তা কৰতে অক্ষম হয় তাহলে তাদেৰে প্ৰত্যকেৰে উপৰ লাগাতৰভাবে দুইমাস রোযা রাখা ওয়াজবি। যদি তাৰা লাগাতৰভাবে দুই মাস রোযা রাখতে অক্ষম হয় তাহলে তাদেৰে উপৰ ষাটজন মসিকীনকে খাদ্য খাওয়ানো ওয়াজবি। দাস মুক্ত কৰা ও সয়িম পালনে অক্ষম হলে তাদেৰে উপৰ ষাটজন মসিকীনকে দেশীয় খাদ্য খাওয়ানো ওয়াজবি হব; তাদেৰে প্ৰত্যকেৰে পক্ষ থেকে ত্ৰিশি সা’ দেশীয় খাদ্য দতি হব। প্ৰত্যকে মসিকীনকে এক সা’। অৰ্ধ সা’ স্বামীৰ পক্ষ থেকে; অৰ্ধ সা’ স্ত্ৰীৰ পক্ষ থেকে। এবেং যইে দিনি সহবাস সংঘটিতি হয়ছে সেই দিনেৰে রোযাটিকাযা পালন কৰতে হব। এৰ সাথে আল্লাহ্ৰ কাছে তাওবা কৰা, আল্লাহ্ৰ দকি ফেৰি আসা, অনুশোচতি হওয়া, গুনাহ্ৰটি ছড়ে দয়ো ও ইস্তগিফাৰ কৰা তাদেৰে উপৰ ওয়াজবি হব। কেনেৰা রমযানেৰে দিনেৰে বলোয় সহবাস কৰা মহা অন্যায়। যাদেৰে উপৰ রোযা রাখা আবশ্যক তাদেৰে জন্য এ মহা অন্যায়ে লপ্ত হওয়া নাজায়ে।”[শাইখ বনি বাযেৰে ফতওয়াসমগ্ৰ (১৫/৩০২)]

এৰ ভিত্তিতে: গৰীব মানুষকে প্ৰদয়ে খাদ্যেৰে পৰমিাণ অৰ্ধ সা’ চাল বা অন্য কিছু। অৰ্থাৎ প্ৰায় দড়ে কলিগ্ৰাম।